

РЕШЕНИЕ

№ 7669

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 16.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3960** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, представлявано от управителя И. Ц. М., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, в частите, с които е изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“, а именно: РА е изменен като установения корпоративен данък е намален както следва: - за 2012 г. - от 11 725,61 лв. на 4 457,85 лв., ведно с лихва в размер на 2 712,29 лв.; за 2013 г. от 307 521,00 лв. на 18 479,83 лв., ведно с лихва в размер на 1 880,52 лв.; за 2015 г. от 108 458,58 лв. на 17 170,85 лв., без да се дължат лихви; за 2016 г. от 35 190,86 лв. на 5 796,27 лв., ведно с лихва в размер на 432,01 лв. и е потвърден в частта относно установените данъчни задължения по ЗДДФЛ – лихви за м.10.2014 г. от 22,87 лв. и корпоративен данък по ЗКПО за 2014 г. – 2 492,81 лв. ведно с лихва от 1 251,47 лв. и за 2017 г. – 161 308,52 лв. ведно с лихви от 16 048,42 лв.

Настоящото производство е втори път пред настоящата инстанция, след като с Решение № 3712/19.04.2022 г., постановено по адм.д.№ 7458/2021 г. на Върховния административен съд, е отменено решението на АССГ по адм.д.№ 10997/2019 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

В жалбата се твърди, че оспореният РА е изцяло незаконосъобразен. Сочи се, че

органите по приходите неправилно са приели, че договорът за прехвърляне на вземания, сключен с „Р. Т. С. Л.“ е сключен в отклонение от данъчното облагане и че съгласно чл. 77 ЗКПО е отчетен в нарушение на счетоводното законодателство. Неправилно е прието, че вземането от „Апедива Сървиз Л.“ К. е прехвърлено повторно. Необоснован е и изводът на ревизиращия екип, че сделка за 890 000 лв., с която се прехвърлят вземания от осем дружества, е сключена в отклонение от данъчното облагане и в нарушение на чл. 77 ЗКПО. Изводите за цялата 2017 г. са неправилни – не са доказани предпоставките на чл. 77 и чл. 16, ал. 1 ЗКПО. Не е установена пазарната цена при извършване на обичайни сделки от вида, а в случая не е налице сделка между свързани лица, за да е в тежест на ревизираното лице установяването на тези факти. Същевременно приетата цена е произволно и неправилно определена. В случая е следвало да се вземе предвид невъзможността за събиране на прехвърлените вземания, както и за прехвърлянето им, в каквато насока са представени доказателства. Неправилно е прието, че е налице и обезценка на вземанията. В случая не са налице предпоставките на чл. 34, ал. 1 ЗКПО, а се касае до търговски сделки, при които е налице възмездно прехвърляне. Прилагането по аналогия на посочената норма е недопустимо. В настоящия случай не се установява жалбоподателят да е правил счетоводна преценка на процесните вземания. Налице е противоречиво прилагане на закона от самите данъчни органи. Оспорва се увеличението на финансовите резултати за 2013-2016 г. Неправилно приходните органи са приложили „пазарна лихва“ доколкото такава не е определена по реда на ДОПК и липсва експертно заключение за определянето ѝ. Неправилно е приложен и чл. 32, пар. 1 ДР на ЗКПО доколкото в случая няма свързани лица. Прави се възражение срещу всички определени лихви. Претендира присъждането на разноски по представени списъци по адм.д. № 10997/2019г. на АССГ и адм.д. № 7458/2021г. по описа на ВАС.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител юрк. К. оспорва жалбата като счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221718002749-020-001/14.05.2018 г., връчена на 17.05.2018 г. по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, с която е възложено извършването на ревизия на „Лесилмаш“ ЕООД за определяне на задълженията за: корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане/ЗКПО/ за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г.; данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения; данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2012 г. до 31.03.2018 г.; вноски за УПФ, ДОО и здравно осигуряване за осигурители за периодите от 01.12.2012 г. до 31.12.2017 г. . Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т. 2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите. Определен е и срок за извършване на ревизията - до три месеца от датата на връчване на заповедта, в случая до 17.08.2018 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221718002749-020-002/17.08.2018 г. и № Р-22221718002749-020-003/17.09.2018 г. срокът за приключване на ревизията е

продължен съответно до 17.09.2018 г. и 17.10.2018 г. Резултатите от ревизията са отразени в ревизионен доклад /РД/ № Р-22221718002749-092-001/05.02.2019 г. РД е връчен на ревизираното лице по електронен път на 05.02.2019 г. Дружеството не е подало възражение по чл.117, ал.5 ДОПК. Ревизията приключва с РА № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – възложил ревизията, и Р. Т. З. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Актът е връчен на ревизираното лице на 01.04.2019 г. Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП-С. с жалба вх.№ №53-06-3800/12.04.2019 г. На основание чл.15б.,ал.7 ДОПК срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция “ОДОП“ С. за срок до три месеца считано от датата на изтичане на срока по чл.155,ал.1ДОПК.

С Решение № № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП РА е потвърден в частта относно установените данъчни задължения по ЗДДФЛ за 2014 г. и по ЗКПО за 2014 г. и 2017 г. и е изменен като установения корпоративен данък е намален както следва: - за 2012 г. - от 11 725,61 лв. на 4 457,85 лв., ведно с лихва в размер на 2 712,29 лв.; за 2013 г. от 307 521,00 лв. на 18 479,83 лв., ведно с лихва в размер на 1 880,52 лв.; за 2015 г. от 108 458,58 лв. на 17 170,85 лв., без да се дължат лихви; за 2016 г. от 35 190,86 лв. на 5 796,27 лв., ведно с лихва в размер на 432,01 лв.

В хода на ревизионното производство е установено, че основен предмет на дейност на „Лесилмаш“ ЕООД е търговия, инженеринг с машини и инсталации в областта на леярството, машиностроенето и процесната промишленост. Извършва проектиране, изграждане и интегриране на собствени машини и инсталации, заедно с доставката на такива от водещи производители. Дружеството е официален представител на: Као Kuen – Т. – сърцарски машини; Psatogriding UK – цифрови почистващи машини за отливки; Koyama J. и Prinsid - Италия – полуавтоматични разливни устройства за течен метал и леярски поти. Дейността на дружеството се извършва от собствени и наети обекти - механичен цех със застоена площ 1800 кв.м., находящ се в [населено място], Индустриална зона, нает съгласно договор от 01.07.2014 г., сключен със „Системно Интегриране“ ЕООД и собствени имоти – поземлен имот с площ 9,042 дка с № 000493, находящ се в землището на [населено място], местност „Г. район“, ведно с построената работилница– обособена част за производство на брикети с площ 1264 кв.м. и сграда, находяща се в [населено място], със застроена площ от 447 кв. м.

В хода на ревизионното производство на „Лесилмаш“ ЕООД е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221718002749-040-001/16.05.2018 г., с което са изискани документи, справки и декларации, касаещи периодите в обхвата на ревизията. Представените от ревизираното лице документи са подробно описани на стр. 3 от ревизионния доклад. Изготвени са и искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ - изх.№ Р-22221718002749-041-001/20.08.2018 г. до К. Р. Б. – депозитар, във връзка с извършен паричен превод в полза на „Лесилмаш“ ЕООД на 20.03.2015 г. от името на „Пагуания Е. Л.“. В отговор са представени копия на: договор от 30.01.2015 г.; списък на лицата, имащи права върху заложеното имущество – търговско предприятие на „Вивлион“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], предмет на особен залог, първоначално вписване – рег. №2014121001501; уведомително писмо от „Лесилмаш“

ЕООД; уведомително писмо от „Вивлион“ ЕООД; окончателен списък на лицата, имащи права върху заложеното имущество – търговско предприятие на „Вивлион“ ЕООД; удостоверение от „ПИБ“ АД; разпределение на сумите, постъпили от продажбата на имуществото на „Вивлион“ ЕООД, извършена по реда на Закона за особените залози /ЗОЗ/; платежно нареждане от 20.03.2015 г. и платежно нареждане от 11.03.2015 г.

Изпратено е и ИПДПОТЛ № Р-22221718002749-041-002/20.08.2018 г. до Столична община по отношение издадени разрешения за строеж, извършвани контролни дейности на обекта, издадени разрешения за ползване и други, касаещи недвижим имот с административен адрес [населено място], [улица]. В отговор, от Столична община са представени - Разрешение за строеж №144/01.11.2006 г., издадено от главен архитект на СО Район О.; Заповеди №РД-09-160/23.10.2009 г., №РД-09-2/13.01.2010 г. и №РД-09-202/03.10.2012 г. на Главен архитект на СО, Район О.; протокол образец 2/20.11.2006 г.; протокол образец 14/27.10.2010 г., Заповедна книга от 2006 г.; виза за противоземетръсно укрепване на жилищна сграда в УПИ Х. – 18, кв. 543, ГГЦ Зона Г-12, издадена на 10.10.2006 г. от Главен архитект на СО, Район О. и съгласувателни писма.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на която, неоспорено от страните, се установява следното: средната пазарна лихва за 2013 г., която е начислена по договорите за заеми от ревизиращите органи, възлиза на 4,65%; средната пазарна лихва за 2014 г., която е начислена по договорите за заеми от ревизиращите органи, възлиза на 4,65%; средната пазарна лихва за 2015 г., която е начислена по договорите за заеми от ревизиращите органи, възлиза на 6%; средната пазарна лихва за 2016 г., която е начислена по договорите за заеми от ревизиращите органи, възлиза на 6,04%; средната пазарна лихва за 2017 г., която е начислена по договорите за заеми от ревизиращите органи, възлиза на 3%. Гореописаните лихвени равнища са осреднени по години, както са прилагани от проверяващите органи. Изчислена по правилата на ДОПК лихвата по договорите за заем е както следва: за 2013 г. - 10441,79 лв.; за 2014 г. - 17933,28 лв.; за 2015 г. - 7255,29 лв.; за 2016 г. - 1601,95 лв. и за 2017 г. - 1895,49 лв.

От заключението на приетата по делото втора съдебно-счетоводна експертиза се установява следното: В счетоводството на „Лесилмаш“ ЕООД вземанията от „Д. Ел И.“ ЕООД, „Транспорта“ ЕООД, „Гение“ ЕООД, „Академия за сценични изкуства“ ЕООД, Сдружение „Клуб за бойни изкуства И. 9“, „Маккан Ериксон София“ ООД, ЕТ „Инасинженеринг – Д.А“, „Г4С Секюрити сълюшънс“ ЕООД, „Апедива Сървиз Л.“ и „Пагуания Е. Л.“, предмет на договорите за цесия от 30.12.2017 г., са осчетоводени по дебита на сметка 4981 „Други дебитори“, партида „Р. Т. С. Л.“. Кредитирана е сметка 4983 „Други дебитори“, с партиди на дебиторите длъжници. Чрез сметка 498 предприятията отчитат вземанията си от трети лица, които не са обхванати от другите сметки в групата; Показателите на ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост на описаните в констативно-съобразителната част длъжници са отрицателни. Не разполагат с достатъчно налични парични средства и краткотрайни активи. Дружествата са изцяло зависими от външни източници на средства. Финансовия резултат, който реализира едно дружество е водещ показател при анализиране дейността и финансовото му състояние. Показателите на ликвидност са под 1-ца. Показателите на финансова автономност и задлъжнялост са отрицателна величина; Собствения капитал на дружествата длъжници е отрицателна величина.

Краткосрочните им задължения са в пъти по-големи от краткосрочните им вземания и парични средства. За 2017 г. декларират отрицателен финансов резултат; Прехвърлените вземания от описаните в Констативно-съобразителната част дружества длъжници по договорите за цесия от 30.12.2017 г. между „Лесилмаш“ ЕООД и „Р. Т. С. Л.“ са несъбираеми.

По делото е прието и заключението на допълнителната съдебно-счетоводна експертиза, съгласно което: Физическите лица, предмет на договор за цесия от 30.12.2017 г. за предоставени аванси, са осчетоводени по дебита на сметка 4981 „Други дебитори“, партида „Р. Т. С. Л.“. Кредитирани са сметки 4221/в лева/ и 4222 /в евро/ „Подотчетни лица“, с партиди на описаните в таблицата на Констативно-съобразителната част дебитори физически лица. Няма данни посочените вземания дали са трудно събираеми или несъбираеми. Договорът за цесия е осчетоводен по дебита сметка 629 „Други финансови разходи“. Кредитирана е сметка 4981 „Други дебитори“, партида „Р. Т. С. Л.“ със сумата 211 440,97 лв.; „Апедива С. Л.“ и „Пагуания Е. Л.“, предмет на договорите за цесия от 30.12.2017 г. са осчетоводени по дебита на сметка 4981 „Други дебитори“, партида „Р. Т. С. Л.“. Кредитирана е сметка 4981 „Други дебитори“, партиди „Апедива С. Л.“ и „Пагуания Е. Л.“. Договорите за цесия са осчетоводени по дебитита на сметка 629 „Други финансови разходи“. Кредитирана е сметка 4981 „Други дебитори“, партида „Р. Т. С. Л.“; Не могат да бъдат изчислени показателите на ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост на длъжниците „Апедива С. Л.“ и „Пагуания Е. Л.“. Дружествата не разполагат с активи, вземания, инвестиции, парични средства. Собствения капитал е отрицателна величина. Годишния финансов резултат е отрицателна величина – загуба. Финансовия резултат, който реализира едно дружество е водещ показател при анализиране дейността и финансовото му състояние; Прехвърлените вземания от дружествата длъжници „Апедива С. Л.“ и „Пагуания Е. Л.“ по договорите за цесия от 30.12.2017 г. между „Лесилмаш“ ЕООД и „Р. Т. С. Л.“ са несъбираеми.

При новото разглеждане на делото е приет заверен препис от договор за паричен заем от 15.05.2017г. сключен между жалбоподателя в качеството му на заемодател и „Гение“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]-заемополучател.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № Р-22221020002463-091-001/03.12.2020 г., е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание.

РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки

доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител.

Атаквания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл следва да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По приложението на материалния закон:

С РА е извършеното увеличение на финансовия резултат на дружеството за 2012 г. с 1 110,48 лв., на основание чл. 55, ал. 2 от ЗКПО. В хода на ревизията е установено, че в подадената ГДД за 2012 г. ревизираното лице е декларирало за активи категория I „Сгради и конструкции“ данъчна амортизация, в размер на 55 385 лв. Съгласно представените документи, извършените декларации в Службата по вписванията и годишната оборотна ведомост стойността на притежаваните сгради през данъчната година е 1 356 838,10 лв. Чл. 55, ал.2 от ЗКПО определя, че годишните данъчни амортизационни норми за тази категория сгради не могат да превишават 4%. Следователно съгласно чл.58 ЗКПО годишната данъчна амортизация възлиза на 54 273,52 лв., а не 55 385 лв.

С оглед изложеното съдът намира за правилен изводът на ревизиращия екип, че в нарушение на чл. 55 от ЗКПО определените данъчни амортизации са завишени с 1 110,48 лв., поради което и следва да се извърши корекция в посока увеличение финансовия резултат на дружеството за 2012 г. с 1 110,48 лв.

През 2013 г, 2014 г, 2015 г, 2016 г и 2017 г., са сключени от „Лесилмаш“ ЕООД договори за заем, по силата на които дружеството в качеството на заемател е предоставило парични суми на физически и юридически лица, част от които са свързани по смисъла на §1 от ДР на ДОПК с него. Тези заеми са осчетоводени по сметка 498 – Други дебитори. В хода на ревизионното производство е установено, че: Всичките 16 предоставени заеми през 2013 г. са безлихвени; От отпуснатите през 2014 г. 14 бр. парични заеми, 13 от тях са безлихвени, като жалбоподателят е начислявал лихви само по един от тях – този с получател „Хром“ АД, като определеният лихвен процент от 4,65% годишно не се различава съществено от лихвения процент, определен въз основа на Методика, публикувана на интернет страницата на БНБ, която се базира на хармонизирана методология за държавите членки от еврозоната, установени с Регламент/ЕО/63/2002 на европейската централна банка от 20.12.2001 г. и представлява информация за лихвените проценти и за обемите по нов бизнес и по салда по депозити и кредити на сектори нефинансови предприятия, домакинства и нетърговски организации, обслужващи домакинства; От предоставените 20 заема през 2015 г. ревизираното лице не начислявало лихви само по 5 от тях със заемополучатели Рекламна агенция „С. дизайн“, „Хром“ АД, „Вавилон“ ЕООД (3 бр. заеми), а по двата договора за заем с „Транспорта“ ЕООД дължимата лихва е по споразумение. Начислената лихва е в размер на 6 % годишно, който процент не се различава съществено от лихвения процент, определен въз основа на Методика, публикувана на интернет страницата на БНБ; От отпуснатите през 2016 г. 12 бр. заеми дружеството не

е начислявало лихви само по два от тях. Начислената лихва е в размер на 6 % годишно, който процент не се различава съществено от лихвения процент, определен въз основа на Методика, публикувана на интернет страницата на БНБ; През 2017 г. са отпуснати 20 бр. заеми като само по 2 от тях („Принт Каст“ ООД и „Гение“ ЕООД, като за последния в настоящото производство е представен договор за паричен заем с уговорена лихва 5 %) не са начислявани лихви. Начислените лихви са в размер на 3%, 4,97 % и 6%.

По делото е безспорно, че ревизираното дружество прилага Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия /НСФОМСП/, като приложимият счетоводен стандарт в случая е СС 18 „Приходи“. Съгласно т.8.2, буква „а“ от този стандарт лихвите се признават текущо пропорционално на времевата база, която отчита ефективния доход от актива, което означава, че предприятието е длъжно във всеки един годишен финансов отчет да признава като приход съответната част от лихвата, изчислена на база договорения лихвен процент и времевата база, през която съответните активи са били на разположение на заемополучателя.

Чл.16, ал.1 ЗКПО определя, че когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, а съгласно чл.16, ал.2, 3 ЗКПО за отклонение от данъчно облагане се смята предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността.

Следователно за процесните данъчни периоди ревизираното дружество е следвало да начислява лихви по отпуснатите заеми, в размер на пазарната лихва към момента на сключване на договорите за заем и да отчита приходите по тях.

Съгласно §1, т.32 ДР ДОПК "пазарна лихва" е лихвата, която би била платена при същите условия за предоставен или получен кредит под каквато и да е форма по сделка между лица, които не са свързани. Пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, размер и валута на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката, профил на кредитополучателя или лизингополучателя, както и всички други условия и обстоятелства, влияещи върху размера на лихвата.

Съдът намира за неоснователен доводът на жалбоподателя, че §1, т.32 се отнася само за определяне на лихвата между свързани лица, тъй като цитираният текст гласи тъкмо обратното.

С РА е определен лихвен процент за ревизираните периоди както следва: за 2013 г. и 2014 г. - 4,65%, въз основа на който е изчислен и дневен лихвен % - 0,01274; за 2015 г. - 6%, въз основа на който е изчислен и дневен лихвен в размер на 0,016438; за високосната 2016 – 6% и дневен лихвен % - 0.016393. Този процент е определен въз основа на Методика, публикувана на интернет страницата на БНБ, която се базира на хармонизирана методология за държавите членки от еврозоната, установени с Регламент/ЕО/63/2002 на европейската централна банка от 20.12.2001 г. и представлява информация за лихвените проценти и за обемите по нов бизнес и по салда по депозити и кредити на сектори нефинансови предприятия, домакинства и

нетърговски организации, обслужващи домакинства. За 2017 г. не са установени заеми, за които не е договорен лихвен процент и поради това при ревизията е прието, че се следват годишните проценти, определени в договорите със заемополучателите – 3 %. Тези, съвпадащи лихвени проценти, са приложени към предоставените заеми, по които ревизираното лице не е начислило лихва или е начислена, но в по-малък размер от пазарния лихвен процент. В тази връзка неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че приложеният от приходните органи лихвен процент не отговаря на пазарната лихва. В §1, т. 10 от ДР на ДОПК са изброени допустимите методи за определяне на пазарни цени за нуждите на производствата по ДОПК, като редът и начинът на прилагане се определят с Наредба № Н-9 от 14 август 2006 г. на министъра на финансите за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. Съгласно Чл. 3. „В тази наредба се използват следните наименования на методите по чл. 16, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане и § 1, т. 10 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс: 1. метод на сравнимите неконтролирани цени; 2. метод на пазарните цени; 3. метод на увеличената стойност; 4. метод на разпределената печалба; 5. метод на транзакционната нетна печалба.” В приетото заключение на ССЕ вещото лице е един от тези допустими методи - метода на сравнимите неконтролирани цени, съгл.чл.3,т.1 от Наредбата. Посочените в експертната размери на пазарната лихва за съответните данъчни периоди съвпада напълно с размерите на лихвата, използвани от ревизиращия екип, т.е. приходните органи правилно са определили размера на пазарната лихва за всеки един от данъчните периоди.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 16, ал. 1, както и на чл. 16, ал. 2, т. 3 ЗКПО. „Лесилмаш“ ЕООД е предоставил кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, както и безлихвени заеми. Пазарната лихва е тази, която би била платена при същите условия. Ето защо следва да се определи данъчна основа, на основание чл. 16, ал. 1 ЗКПО, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат. Правилно ревизиращият екип е приел, че са налице предпоставките на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 2 т. 3 от ЗКПО и с размера на неотчетените приходи от лихви следва да се увеличи счетоводният финансов резултат на дружеството, както следва: за 2013 г. с 14 221,00 лв., за 2014 г. с 24 928,13 лв. , за 2015 г. с 26 185,92 лв., за 2016 г. с 21 391,47 лв. и за 2017 г. с 5 441,91 лв.

С РА, потвърден в тази му част с Решение № 1294/26.07.2019 г., на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат на дружеството за 2017 г. със сума в размер на 81,10 лв., осчетоводена в сметка 609/8, представляваща 40,00 лв. по извършен банков превод на MCRZ L. и 41,10 лв. за извършен превод на книжарници „Х. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Нито в хода на ревизията, нито при административното и съдебно обжалване са представени документи, удостоверяващи основанията за извършените разходи - фактури, договори и/или др. Не са представени и банкови извлечения за извършените преводи. Ето защо съдът приема, че са налице предпоставките на чл. 26, т. 2 ЗКПО, а именно – документална необоснованост на счетоводните операции, по смисъла на 10, ал.1 от ЗКПО.

С РА за финансовата 2017 г., на основание чл. 16, ал. 1 и чл. 77, ал. 1 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат на дружеството с 1 607 562,14 лв., представляващи отчетени разходи във връзка с прехвърлени вземания по сключени договори за цесия между ревизираното лице, в качеството му на цедент и „Р. Т. С. Л.“ - Република С., като цесионер. Установено е, че по сметка 629 „Други финансови разходи“ са отразени разходи в общ размер на 1 834 996,62 лв., в т ч. 725 561,88 лв, 211 440,97 лв. и 890 000,00 лв. по три договора за цесия от 30.12.2017 г. между „Лесилмаш“ ЕООД – цедент и „Р. Т. С. Л.“ Република С. – цесионер.

- От представения договор за цесия от 30.12.2017 г. се установява, че цедентът „Лесилмаш“ ЕООД прехвърля на цесионера „Р. Т. С. Л.“ - Република С. следните свои вземания, в общ размер на 745 561,88 лв., а именно: от „Джи Ел Инвестмънтс“ ЕООД в размер на 76 210,15 лв., от които 58 434,00 лв. по предоставен кредит по договор от 14.04.2015 год. и 8 000,00 лв. по предоставен кредит от 11.07.2016 г., ведно с начислените лихви в общ размер на 9 776,15 лв; от „Транспорта“ ЕООД в размер на 197 935,72 лв. както следва: по предоставен кредит от 17.03.2015 г.- 120 000,00 лв., по кредит от 15.01.2016 г. – 9 900,00 лв., кредит по договор от 20.04.2016 г. – 16 000,00 лв. и 29 000,00 лв. и 5 000,00 лв., както и общ размер на начислените лихви 13 702,22 лв. Към вземането от посоченото дружество е включено и задължение по платена сума в размер на 4 333,50 лв. за поликарбонатни плоскости на 03.01.2014 г.; от „Мармег“ ООД, в размер на 239 440,71 лв. от които 232 912,38 лв. – платени на 11.10.2016 г. и комисионна в размер на 6 528,33 лв., платени по доверителна сметка на 23.12.2016 г.; от „Гение“ ЕООД в размер на 135 000,00 лв. по предоставен кредит от 16.05.2017 г. и от „Апедива С. Л.“- К., в размер на 96 975,30 лв. по договор за цесия от 01.09.2017 г.

Както бе посочено общият размер на прехвърлените вземания е 745 561,88 лв., за които цедентът дължи цена в размер на 20 000,00 лв.

По отношение на „Джи Ел Инвестмънтс“ ЕООД приходните органи са установили, че освен вземания ревизираното дружество има и задължения към това дружество - за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. „Лесилмаш“ ЕООД е получател по фактури с доставчик именно „Джи Ел Инвестмънтс“ ЕООД. Няма данни за извършвана инвентаризация на активите и пасивите, както изисква чл.28, ал.1 от Закона за счетоводството. Не са предприети действия по прихващания с оглед евентуалното намаление на размера на вземането.

По отношение на „Транспорта“ ЕООД ревизираното дружество също е имало освен вземания, и задължения като получател е доставки по 34 бр. фактури след предоставяне на първия и най-голям паричен заем. И в този случай не са предприети действия за извършване на прихващания с оглед насрещното им погасяване на заема със задълженията по фактурите.

По отношение на „Мармег“ ООД е установено, че ревизираното лице няма търговски отношения с това дружество и приходните органи са приели, че вземането за 239 440,71 лв. (232 912,38 лв. – платени на 11.10.2016 г. и комисионна в размер на 6 528,33 лв., платени по доверителна сметка на 23.12.2016 г.) е несъбираемо.

По отношение на „Гение“ ЕООД е установено, че ревизираното дружество е предоставило кредит в размер на 185 000,00 лв. на 16.05.2017 г. Пред настоящата инстанция е представен договор за заем от 15.05.2017 г., съгласно който срокът за връщане на заемната сума е пет дни от подписването на договора. Въз основа на представени документи е установено, че немалка част от заема в размер на 50 000,00

лв. е възстановен. Към момента на сключване на договора за цесия (30.12.2017 г.) са изминали седем месеца и половина от сключване на договора за заем и пет месеца и половина от последното погасяване, поради което не може да се твърди, че задължението е трудно събираемо или несъбираемо.

По отношение на „Апедива Сървиз Л.“ К. е установено, че с договор от 01.09.2017 г., „Лесилмаш“ ЕООД вече е продало вземанията си в размер на 96 975,30 лв. Те не са дължник „Апедива Сървиз Л.“ К., както е записано в договора за цесия от 30.12.2017 г. Прието е, че едно и също вземане не може да бъде продадено два пъти, тъй като това е нарушение на чл. 99 от ЗЗД, във връзка с чл. 100 от същия закон.

Позовавайки се на чл. 16, ал. 1 и чл. 77 от ЗКПО, ревизиращият екип не е признал за данъчни цели отчетените разходи във връзка с вземанията от „Джи Ел Инвестмънтс“ ЕООД, „Транспорта“ ЕООД, „Гение“ ЕООД и „Апедива Сървиз Л.“ К. ,в общ размер от 506 121,17 лв. Прието е, че за заплатената цена от 20 000,00 лв. е прехвърлено само вземането от „Мармег“ ООД на стойност 239 440,71 лв.

Съгласно т.1 от приложимия Счетоводен Стандарт 32 – „Финансови инструменти“ договор, който поражда едновременно както финансов актив в едно предприятие, така и финансов пасив или инструмент на собствения капитал в друго предприятие, е финансов инструмент, а финансов актив е всеки актив, който представлява:

договорно право за получаване на парични суми или друг финансов актив от друго предприятие. От счетоводна гледна точка вземанията от клиенти представляват финансови активи, тъй като са свързани с бъдещо получаване на парични средства или друг финансов актив. Съгласно т. 11.5,б.“г“ от СС 32 при отписване на финансов инструмент поради прехвърляне резултатът от сделката се отразява като текущ финансов приход или текущ финансов разход от сделка с финансови инструменти. В чл.37, ал.1, т.2 ЗКПО възмездното прехвърляне на вземането е посочено като една от възможностите за отписване на финансови активи. Цесията е сделка с финансов характер и е регламентирана в чл.99 -100 от Закона за задълженията и договорите. В зависимост от очакванията за бъдеща събираемост сделката може да е под номиналната стойност на вземането, в който случай може да се отчете счетоводен разход. Този счетоводен разход представлява размера на намалението /отбива/ от номиналната стойност на вземането. Много често несъбираемите вземания се прехвърлят срещу символична цена. Така вземането се отписва законосъобразно и с неговия размер се намалява печалбата. Получената по сделката цена обаче увеличава финансовия резултат за годината. По този начин обаче може да се постигне заобикаляне на правилата за данъчно облагане. Такова ще е налице, когато вземането бъде прехвърлено на цена, която е по-малка от пазарната. Така на практика се намалява дължимия корпоративен данък без да са налице условията за това. В такива случаи винаги изниква въпросът каква е пазарната цена. Отговорът е в Наредба № Н-9 от 14 август 2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени.

С цел предотвратяване на данъчните измами са въведени специални правила в чл.15 и чл.16 от ЗКПО. Чл.15 ЗКПО определя, че когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица, а съгласно чл.16 от същия закон когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието

изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

В настоящия случай съдът намира, че са налице предпоставките на § 1, т.3, б. „н“ от ДР ДОПК, тъй като цедентът „Р. Т. С. Л.“ - Република С. е дружество, регистрирано в юрисдикция с преференциален данъчен режим по смисъла на §1, т. 64 от ДР на ЗКПО. Следователно процесните цесионни договори следва да бъдат третираны като такива, сключени между свързани лица. Когато ревизираното лице извършва сделка със свързани лица, то е длъжно да докаже съответствието ѝ с пазарната цена и причините за отклоняване от нея, включително чрез представяне на всички относими доказателства от чужбина – чл. 116, ал.2 ДОПК. Неизпълнението от страна на ревизираното лице на изискванията на чл.116, ал.1 и ал. 2 ДОПК обаче не освобождава приходната администрация от задължението да изясни всички факти и обстоятелства, които имат значение за определяне на вида и размера на данъчните задължения. Съгласно чл. 116, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК, когато ревизираното лице не изпълни задълженията си по ал. 1 и 2, органът по приходите има право да установи пазарните цени въз основа на достъпна информация или доказателства, прилагайки методите за определяне на пазарните цени и използвайки данни за борсови цени, данни, посочени в статистически справочници или други издания, съдържащи специализирана ценова информация. При определяне на пазарните цени при сделките по чл. 16, ал. 1 и 2 от ЗКПО, специалният закон не предвижда отклонение от общото правило, че те следва да бъдат установени от приходната администрация по определения за това ред - в случая чл. 116, ал. 4 - ал. 7 от ДОПК. Както бе посочено по-горе установяването на пазарна цена се извършва по ред, способи и методика, които са нормативно установени.

В случая такова установяване не е проведено. В заключението си вещото лице е изследвало показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост на длъжниците и е обосновало извод, че цедираните по този договор за цесия вземания са несъбираеми. Следователно неправилен и необоснован се явява изводът на приходните органи, че вземанията не са трудносъбираеми или несъбираеми. За да приложи разпоредбата на чл.77, ал.1, във вр. чл.16, ал.1 ЗКПО ревизиращият екип е приел, че „Лесилмаш“ ЕООД неправилно е обезценил вземанията си. Този извод обаче не се основава на съпоставка на договорената цена с действителната пазарна цена както изисква закона. Вместо това приходните органи се позовават на: липсата на данни да са предприети действия по прихващане и събиране на вземанията, което не обосновава само по себе си несъответствие с действителната пазарна цена и ниската продажна цена, без обаче да посочват в сравнение с коя цена продажната се явява ниска.

Въз основа на горното съдът намира, че ревизионният акт в тази му част е необоснован и следва да бъде отменен.

- С договор за цесия от 30.12.2017 г. „Лесилмаш“ ЕООД прехвърля на „Р. Т. С. Л.“ Република С., свои вземания спрямо 14 физически лица, подробно описани на стр. 67 от РД. За общия размер на прехвърлените вземания – 221 440,97 лв. се дължи цена в размер на 10 000,00 лв. Посочените физически лица са назначени по трудови

правоотношения в „Лесилмаш“ ЕООД с изключение на И. М., който е едноличен собственик и управител на дружество и Д. Д., която не е назначавана в ревизираното лице и с която не са установени договорни отношения.

Всички вземания са въз основа на предоставен аванс. В хода на ревизията е констатирано, че липсват данни да са предоставяни такива аванси - РКО, банкови извлечения, основания за тяхното предоставяне, отчет на извършените разходи на предоставени служебни и други аванси. Няма информация да са предприети действия за събиране на вземанията, въпреки че лицата са били в трудово-правни отношения с жалбоподателя и на същите са начислявани възнаграждения, които са изплащани регулярно, видно от представените от дружеството документи. Съгласно допълнителното заключение на ССЕ няма данни тази вземания да са трудно събираеми или несъбираеми. От доказателствата по делото се установява, че с договор за цесия от 01.09.2017 г., „Лесилмаш“ ЕООД е прехвърлил на „Р. Т. С. Л.“ Република С. свои вземания по предоставени аванси на физически лица, които в по-голямата си част съвпадат с изброените в договор за цесия от 30.12.2017 г. Цената, която се задължава да плати цесионерът е целият размер на вземането. С оглед изложеното съдът споделя изводите на приходните органи, че с този договор за цесия се цели заобикаляне на данъчните закони с цел заплащане на по-малък корпоративен данък. Правилно е увеличен финансовия резултат за 2017 г. със сумата в размер на 211 440,97 лв.

- С договор за цесия от 30.12.2017 г. „Лесилмаш“ ЕООД прехвърля на „Р. Т. С. Л.“ Република С. вземания в общ размер на 1 608 416,54 лв. спрямо 8 дружества, подробно описани на стр. 68 от РД. За общия размер на прехвърлените вземания – 1 608 416,54 лв. се дължи цена в размер на 10 000,00 лв.

От доказателствата по делото се установява, че с договор за цесия от 29.12.2017 г. Л.“ ЕООД придобива същите посочени по-горе вземания в общ размер на 1 608 416,54 лв. за сумата от 900 000,00 лв. от „Джи Ти Ай Компютри“ ЕООД. Договорът е сключен на 29.12.2017 г., а на следващия ден – 30.12.2017 г.(събота) ревизираното лице продава същите тези вземания на „Р. Т. С. Л.“ Република С., но вече за сумата от 10 000,00 лв. Не са представени документи за причината за това намаление само в рамките на един ден, още повече, че този ден е събота, неработен ден, в края на календарната година. Независимо от това дали вземанията са трудно събираеми или несъбираеми няма основателна причина за определяне за 24 ч. на друга, драстично по-ниска цена (под един процент от номиналната стойност) за продажба на активите, тъй като вземането по своята същност представлява актив, бил той и финансов. Съдът намира за правилен изводът на ревизиращия екип, че с тази сделка се цели отклонение от данъчни задължения и правилно е увеличил финансовия резултат на основание чл.77, ал.1 във вр.чл.16, ал.1 ЗКПО. Активът е придобит за 900 000 лв. и това е действителната пазарна цена, а за намалението ѝ за един ден 90 пъти ревизиращото лице не е представило никакви доказателства, обосноваващи такова намаление драстично намаление. В тази част жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ревизията е установила, че през ревизираните 2012 г., 2013 г. и 2016 г. от ревизираното дружество в сметка 691 - Отписани вземания, сметка 699 - Други извънредни разходи и в сметка 609/8-Отписани вземания са осчетоводявани разходи от отписване на вземания.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗКПО приходите и разходите от последващи оценки на вземания и разходите от отписване на вземания като несъбираеми не се признават за

данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане, при условие че в същата или в предходна година не е настъпило някое от обстоятелствата по чл. 37 от закона. Тези условия са: изтичане на давностния срок за вземането, но не повече от 5 години от момента, в който вземането е станало изискуемо /в редакцията на чл. 37 от ЗКПО за 2012 г. и 2013 г./ и изтичане на три години за вземанията с тригодишен давностен срок или на 5 години за вземанията с петгодишен давностен срок от момента, в който вземането е станало изискуемо /в редакцията след 2014 г./; възмездно прехвърляне на вземането; производството по несъстоятелност на длъжника е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на данъчно задълженото лице; непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на намалението на вземането; с влязло в сила съдебно решение е постановено, че вземането или част от него е недължимо; непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на недължимата част от вземането; преди изтичане на съответния срок по т. 1 вземанията са погасени по силата на закон /в редакцията за 2012 г. и 2013 г./ и когато преди изтичане на съответния срок по т. 1 вземанията са погасени по силата на закон /в редакцията след 2014 г./; при заличаване на длъжника, когато вземането или част от него е останало неудовлетворено - признава се до размера на неудовлетворената част. Основна предпоставка за отписване на вземането е действителното наличие на вземане, което подлежи на доказване от ревизираното лице. Наличието на вземане предполага съществуване на договорни взаимоотношения между страните, освен ако не произтича от неправомерно увреждане. Когато вземането е отписано, след като са налице обективни причини и доказателства за това, че е несъбираемо, отчетеният счетоводен разход следва да бъде признат за данъчни цели при настъпване на обстоятелство по чл. 37 от ЗКПО.

- През 2012 г. по сметка 691 „Отписани вземания“ са осчетоводени разходи в размер на 49 375,00 лв. По отношение на отписаните вземания от [община] и „Еско 79“ ЕООД от страна на ревизираното лице не е представена хронологична и аналитична справка на счетоводната сметка, а от представената справка по сметка 498 „Други дебитори“ е установено, че са отписани само 10 000,00 лв., осчетоводени по сметка 691. Като партньор не фигурира наименование на лицето – длъжник, а само „Служебен партньор“. За [община] е установено, че не са представени доказателства за наличието на задължения на тази община към ревизираното лице. Анализът на дневниците за покупки на ревизираното лице също не установява наличието на такива вземания.

С оглед изложеното съдът намира, че правилно приходните органи не са признали този разход тъй като са налице предпоставките на чл. 77 от ЗКПО, във връзка с чл. 37 от ЗКПО. По отношение на „Еско“ ЕООД вземането произтича от фактура №77/15.09.2008 г. Съгласно чл. 110 от ЗЗД вземането по тази фактура се погасява с изтичането на петгодишна давност, т.е. през 2013 г. и не може да бъде отписано като погасено по давност по-рано. С оглед горното съдът намира за законосъобразен и обоснован изводът на приходните органи, че са налице предпоставките на чл.77, във вр. чл.37, ал.1 ЗКПО и отчетеният разход не следва да се признава за данъчни цели.

- През 2013 г. по сметка 691 „Отписани вземания“ са осчетоводени суми в общ размер на 361 352,28 лв., от които 3 257,96 лв. отписани вземания от „Лесилмаш 98“ АД и 58 000,00 лв. отписани вземания от „Н. Г. АД.

По отношение на „Лесилмаш 98“ АД ревизията е констатирала, че с Решение

№46/11.04.2016 г. на Силистренския окръжен съд е постановено, че считано от 01.08.2013 г. са налице обстоятелствата по чл. 252 от Търговския закон и считано от тази дата се постановява прекратяване на дружеството. От прегледа на дневниците за покупки на ревизираното лице е констатирано, че „Лесилмаш 98“ АД не е извършвало покупки с доставчик „Лесилмаш“ ЕООД за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2013 г. по силата на които да дължи отписаната сума. Липсват данни за извършена инвентаризация на вземанията. По делото не са представени доказателства за наличието на задължение на ревизираното лице към това дружество, не са представени и доказателства за наличието на някое от обстоятелствата по чл.37 ЗКПО. Тъй като не се установява наличието на вземане правилно е изводът на приходните органи, че този разход не следва да се признава за данъчни цели.

По отношение на задълженията на „Ножаров Габрово“ АД е установено, че по сметка 498 „Други дебитори“, на 15.04.2013 г. е отразен предоставен паричен заем в размер на 14 500,00 лв. с получател „Ножаров Габрово“ АД. Видно от представената счетоводна справка ревизираното лице е предоставило на 03.01.2013 г. парична сума в брой в размер на 14 500,00 лв. с основание вноска по договор за изработка, на 11.02.2013 г. – 14 500,00 лв. с основание депозит по договор и на 25.03.2013 г. – 14 500,00 лв. с основание по договор за доставка. Всички операции са осчетоводени като е дебитирана сметка 498 „Други дебитори“ и е кредитирана сметка 501 „Каса“. Общият размер на получените от „Ножаров Габрово“ АД суми възлиза на 58 000,00 лв., т. е. сумите са предоставени през 2013 г. и са отписани през същата година. Законосъобразен е изводът на ревизиращия екип, че не е доказано наличието на някоя от предпоставките, визирани в чл.37, ал.1 ЗКПО и този разход не следва да се признае за данъчни цели.

Освен в сметка 691 „Отписани вземания“, ревизираното лице е осчетоводило отписани вземания и по сметка 699 „Други извънредни разходи“ - 1 000,00 лв. от „Бъдещност“ АД. В хода на ревизията не са представени доказателства за наличието на такова задължение и основанието за неговото отписване. Както бе посочено по-горе наличието на валидно вземане е първата предпоставка за извършване на неговото отписване. Тъй като не е установено наличието на такова вземане законосъобразно ревизиращият екип е приел, че разходът не следва да се признава за данъчни цели.

Оспореният ревизионен акт следва да се потвърди и в частта на установените лихви за авансови вноски за 2012 г., в размер на 63,22 лв. и за 2013 г. в размер на 801,77 лв. и по ЗДДФЛ за м. 10.2014 г. в размер на 22,87 лв. Не са представени нови доказателства, които да опровергават фактическите установявания на органите по приходите.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски. Ответникът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението да се произнесе по тази претенция, а единствено го лишава от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

При този изход на делото, въз основа на направеното искане и на основание чл.161, ал.1 ДОПК и чл.226,ал.3 АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноските по делото, съразмерно уважената част на обжалвания интерес /установени задължения в общ размер на 232 918.70лв./ по представените списъци на л.370 по адм.д.№ 10997/2019г. на АССГ и л.23 по адм.д. № 7458/2021г. на ВАС, в общ размер 4864,14 лева. На ответника се следва присъждането на юрисконсултско

възнаграждение съобразно отхвърлената част на жалбата, изчислено по чл.8,ал.1,т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения , общо в размер за трите съдебни инстанции 11 340лв. /по 3780лв. за всяка/.Предвид това жалбоподателят следва да заплати на ответника разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 6476 лв., изчислени по компенсация, съобразно уважената и отхвърлената част от жалбата.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – орган възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта, с която за 2017 г. са установени задължения за корпоративен данък над 98 058,84 лв., ведно със съответните лихви в размер над 6361.40 лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, срещу РА № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията в частта, изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта с която са определени задължения за корпоративен данък по ЗКПО както следва: за 2012 г., в размер на 4 457,85 лв., ведно с лихва от 2 712,29 лв.; за 2013 г. в размер на 18 479,83 лв., ведно с лихва от 1 880,52 лв.; за 2014 г. в размер на 7 532,21 лв. и 1 251,47 лв. лихви; за 2015 г., в размер на 17 170,85 лв., без да се дължат лихви; за 2016 г. в размер на 5 796,27 лв., ведно с лихви от 432,01 лв.; както и в частта на установените лихви за авансови вноски за 2012 г., в размер на 63,22 лв. и за 2013 г. в размер на 801,77 лв. и по ЗДДФЛ за м. 10.2014 г. в размер на 22,87 лв.

ОСЪЖДА „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 6 476/шест хиляди четиристотин седемдесет и шест/ лева изчислени по компенсация, съобразно уважената и отхвърлената част от жалбата.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: